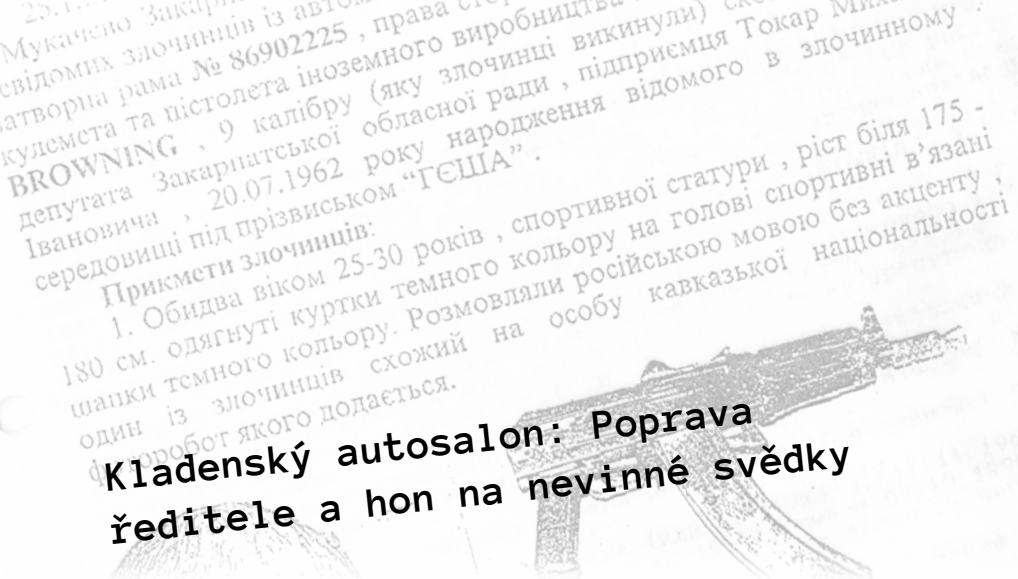

Kladenský autosalon: Poprava ředitele a hon na nevinné svědky

V březnu 1998 došlo v Kladně k vraždě technického ředitele autosalonu a servisu. Vy jste se ale k tomuto případu dostal přes úplně jinou linku na severu Čech...

Byla to souhra několika událostí. V době, kdy jsme v Liberci dělali na vraždě Míši, došlo v Novém Městě pod Smrkem k další vraždě mezi ruskojazyčnými osobami. Šlo o obchodní spor dvou Dagestánců, kteří nakupovali zboží v tamní Textilaně. Na tomhle případu jsem dělal jen okrajově, protože ho místní kriminálka zvládla rychle objasnit.

Mně se ale během prověřování podařilo navázat kontakt na vysoce postavenou autoritu z této komunity – na takzvaného „staršího“ velmi vlivné a rozvětvené dagestánské rodiny. On sám podnikal legálně, ale díky své rodině a postavení měl obrovský respekt i v kriminálním prostředí. Tehdy jsem ještě netušil, jak zásadní roli tento člověk za pár týdnů sehraje při objasňování vraždy v Kladně.

O co v tom kladenském autosalonu vlastně šlo? Proč tam došlo k vraždě?

Celý konflikt odstartoval spor uvnitř firmy. Z autosalonu byl propuštěn vedoucí ostrahy, který těžce nesl, že ztratil vliv ve společnosti, a dával to za vinu technickému řediteli. Shodou okolností technický ředitel ve stejné době navázal velmi přátelský vztah se skupinou Dagestánců, kteří si u nich koupili dvě auta.

Vyhozený šéf ostrahy se se svou záští svěřil kamarádovi z posilovny. Ten měl vazby na ruskojazyčné podsvětí a dohodil mu partu z Tatarstánu, která se v té době zdržovala v Kladně. V jejím čele stál jistý Valerij Kirilenko alias Valera – chlap s mimořádně brutální pověstí, který měl mít v Rusku na svědomí vydírání i vraždy včetně zabití bankovního úředníka. To se ale u nás tehdy ještě nevědělo.

Bývalý sekuriták si Valerovu partu za peníze najal, aby řediteli „domluvil“ a zajistila mu návrat do firmy. Jenže Valera ucítil snadnou kořist. Jako klasický mafián se rozhodl přitvrdit a natáhnout na autosalon klasickou kryšu – výpalné pod záminkou ochrany. Začalo to telefonickým vyhrožováním, kterému ředitel zpočátku nepřikládal velkou váhu. Když se ale 20. března 1998 schylovalo k osobní schůzce přímo v areálu autosalonu, ředitel znejistěl a zavolal svému dagestánskému známému, aby šel na jednání s ním.

Jak schůzka probíhala?

Na ředitelovu žádost přijel švagr mého dagestánského kontaktu se svým bratrem. Před autosalonem narazili na trojici rusky mluvících chlapů, kteří dorazili v BMW a fiat. Do kanceláře k řediteli šel pouze švagr, bratr zůstal čekat venku u aut s řidiči od ruské trojice.

Podle výpovědi Dagestánce působil Valera jako zfetovaný. V kanceláři začal okamžitě hysterčit: nechtěl řešit jen návrat vyhozeného zaměstnance, ale vymyslel si nesmyslnou